

fatter sømænd om bord på skibe, der udelukkende anvendes til erhvervsmæssig befordring af personer eller gods eller som bjærgningsfartøj.

Endvidere er det en følge af reglen i lovens § 2, nr. 4 c, at bl. a. sømænd om bord på fartøjer uden egne fremdrivningsmidler ikke omfattes af ordningen.

Det har i praksis vist sig, at sømændene om bord på en del af de skibe, der som følge af de nævnte begrænsninger ikke falder ind under sømandsskatteordningen, gør tjeneste under vilkår, der ikke eller kun i ringe omfang afviger fra vilkårene for sømænd, der er omfattet af ordningen. Dette gælder f. eks.

sømænd ansat til tjeneste på visse sandsugere, kabelskibe og hjælpefartøjer til bjærgningsskibe.

Man har fundet det rimeligt, at der åbnes mulighed for, at også sømændene om bord på sådanne skibe eller fartøjer kommer ind under sømandsskatteordningen. Det foreslåede nye stk. 3 i lovens § 29 tager sigte herpå.

Ændringen i stk. 2 er foreslået for at tilvejebringe overensstemmelse med formuleringen i det nye stk. 3 og vil i øvrigt gøre det klart, at den omhandlede tilladelse til at svare sømandsskat i givet fald skal omfatte samtlige sømænd om bord på det pågældende skib.